

Titel: Idyller og Samtaler.

Citation: "Idyller og Samtaler.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 11*, A.F. Stein, 1772, s. 9. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_011-shoot-w2_011_004_p9_bZONE1492606/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 11

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

sebe jeg Odin selv i Enfsalighed. Ikke
 vilde jeg bytte med ham. Al nu lig
 Baldurs Fader. Stor var din Smerte
 for Baldur. Storre min for Sigrid.
 Du har Guddoms Kræfter; men jeg, jeg
 seer Mennesket alt for meget. Paa
 hine Høje, der sloge vi Haand i Haand;
 Odin var vort Bidne; Thor anraabtes om
 Hielp. Ved et naadigt Blink viste han
 sig. Et Blink, Billede af vor Enfsalig-
 hed. Vore Arme vare sammensnoede, to
 Siæle giorte til een, Tankerne stode af-
 maalede i vore Øyne, mine Kinder blussede
 af Begierlighed, dine af jomfruelig Und-
 seelse; vi mærkte, vi saae, vi sunde? intet
 uden os selv. Den gandske Verden var
 indstuttet i os, vi vare os selv nok. Druk-
 ne af Wellst, og Skoldunger og Ynglin-
 ger vare ikke til, Odin selv forsvandt for
 vort Sind. Hvorfor ikke ævig saa? Hvor
 forte ere de glade Øyeblik! Dog altid
 glade, saa længe vi vare sammen. Nu
 herte vi Faarenes Dragen, nu Hestens
 Drimsten, nu Ørens Drelen, nu Lerkens
 Slag, nu Grøens Dvalken. Men hvor-
 for tier nu, nu alt? Naturen søger, Øn-
 rene ere tause, fuglen synger ey meere:

A 5

Sigrid